

видов именного словосложения, установлены их разновидности в зависимости от метафоризации первого, второго компонентов или всего композита в целом. Проанализировано отношение между непосредственными составляющими именных композитов-метафор и обозначаемым понятием, а также способы вербализации ассоциативной связи между мыслимым объектом и объектом, использованным для сравнения, в номинативной структуре именных композитов. Описаны основные морфологические словообразовательные модели именных композитов-метафор немецкого языка и особенности их семантики, рассмотрена реализация номинативной, когнитивной и прагматических функций композитов-метафор. Проанализированный вид именных композитов служит более детальной классификации видов именного словосложения немецкого языка. Приведенные примеры свидетельствуют, что описанные модели словосложения являются продуктивными словообразовательными процессами в современном немецком языке.

Ключевые слова: именной композит, именной композит-метафора, первая непосредственная составляющая, вторая непосредственная составляющая, метафора.

Pasyk Liudmyla, Rys Larysa. Nominal Metaphorical Compounds as a Particular Type of Compound Word Nomination. This article presents a discussion of a type of nominal composition in modern German which has received very little investigative attention – nominal metaphorical compounds which are formed by the interaction of compounding processes and metaphorical transfer. In this paper metaphorical compounds are defined with precision and are distinguished from other types of nominal compositions. Their varieties are identified on the basis of the metaphorical use of the first or second constituent or of the noun compound as a whole. The relationship between the immediate constituents of nominal metaphorical compounds and the denominated items are analyzed, as well as ways of verbalizing the associative connection between the object which is denoted and that which is used for comparison, in the nominative structure of nominal metaphorical compounds. A description is given of the basic morphological word formation models of nominal metaphorical compounds in modern German and their semantic features, and the implementation of the nominative, cognitive and pragmatic functions of metaphorical compounds is reviewed. The type of noun compounds which were analysed provides evidence that the described compounding models are productive word formation processes in the modern German language.

Key words: noun compound, nominal metaphorical compound, the first immediate constituent, the second immediate constituent, metaphor.

УДК 811.111'27:801.661

Еліна Розвод

МІФОЛОГІЧНЕ ТА СИМВОЛІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ КОНЦЕПТУ *SUN* ЯК ОСНОВНА ФОРМА ВИРАЖЕННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО БУТТЯ АМЕРИКАНСЬКОГО ЕТНОСУ

Розглянуто низку підходів до визначення та вираження міфологічного та символічного значення концепту *SUN* і встановлення символічних рис міфологеми в мовній картині носіїв англійської мови. Кожній лінгвокультурній спільноті притаманні певні уявлення про світ, що існують у формі колективних узагальнень, що передаються із покоління в покоління у вигляді міфів, архетипів, символів, стереотипів поведінки тощо. Усі зазначені поняття співвідносяться з міфологічною картиною світу тими базовими уявленнями про світ, які є спільними для носіїв англійської мови і котрі слугують основою їхньої культурної ідентичності. Міф – це не якась окрема частина життя людини – ним пронизана кожна сфера людського життя, а найбільше – культура. Для символів характерна культурна пам'ять, що походить ще з тих часів, коли для людини первинною була міфологічна концептуалізація світу. Відповідно, такі міфологічні символи стають ключовими рисами кожної національної картини світу та представляють її глибинні витоки. На відміну від концепту в його традиційному розумінні, міфологічні концепти (міфологеми) репрезентують дещо розмиті знання, тобто нечіткі уявлення про навколишній світ. Міфологеми є також досить нестабільними: протягом свого існування вони можуть створюватись, трансформуватись, а іноді зникати, залежно від культурно-історичних умов та середовища, в якому вони існують. Міфологеми можуть належати культурі загалом та відображати загальну специфіку міфологічного мислення, яка збереглася в сучасному глобалізованому світі завдяки взаємовпливу культур і стереотипному відображенню ірреального у всіх народів.

Ключові слова: міф, міфологема, символ, етнос, репрезентація, національна картина світу.

Постановка наукової проблеми та її значення. Невід’ємною складовою національного буття є духовна культура етнічної спільноти, значну частину якої займають раціональні та ірраціональні уявлення про навколишній світ, його концептуалізація та сприйняття. Кожен етнос самовизначається через власну історію, яка досить часто втаємничена саме у міфах. М. Еліаде стверджував, що міф – це сакральна історія соціуму, його вірування, упередження та переконання.

На сучасному етапі розвитку наукової думки ставлення до міфу та його трактування суттєво змінилися. Міф має символічний характер, адже завдяки тому, що він складається з нескінченних та безсмертних живих істот, найлегше піддається символічній обробці, але будь-який міф є символом лише тому, що він представляє загальну ідею у вигляді живої істоти, а жива істота завжди безкінечна у своїх можливостях. Символи – це універсальні засоби вираження наших уявлень про світ [5, 76]. Існує багато підтверджень того, що міфологічна традиція має глибоко символічний характер. Значна кількість символів, властивих певному культурному надбанню та відомих у всьому світі, своїм корінням сягають глибоко у міфологічний світ.

Міф, завдяки своїй символічності, є зручною мовою для опису вічних моделей індивідуальної та суспільної поведінки, загальних законів соціального та природного космосу. Міф дозволяє вийти за соціально-історичні та просторово-часові межі задля виявлення «загальнолюдського» змісту та встановити глибинні структури національної міфологічної картини світу, що, своєю чергою, дозволяє окреслити первинну структуру базових національних концептів.

Аналіз досліджень цієї проблеми. Дослідження у межах міфологічної картини світу проводять з огляду на специфіку етнічної свідомості мовців, а також з урахуванням національних традицій, обрядів, вірувань та міфології. Відомо, що словесна символіка будь-якого народу виступає важливим чинником творення національно-культурної картини світу, а через глибоке знання системи національних символів ми можемо усвідомити не тільки картину світу, спосіб мислення давніх пращурів, а й їхні естетичні й моральні ідеали та цінності. Значну частину своїх праць, пов’язаних з аналізом та тлумаченням символів і міфів, знаходимо у науковому доробку таких науковців, як О. Потебня, О. Лосев, С. Аверинцев, Л. Саннікова, Д. Кертіс, J. E. Cirlot, M. Eliade, M. Müller, E. Tylor, G. Frazer.

Мета статті – дослідити особливості об’єктивації концепту SUN за допомогою міфічного та символічного компонентів концептуальної картини світу американського етносу.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Міфи, котрі розповідають про створення сонця, як правило, розглядають його як світило, створене та відправлене на небо первісним племенем або Богом Світла, і заперечують його існування ще перед створенням світу. В інших легендах Сонце було визволене з печери богатирем чи з’явилося в результаті самопожертви Бога чи героя. Потреба в світлі веде до думки про те, що воно повинно бути створене – тому різноманітні методи його креації знайшли відбиток у міфології багатьох стародавніх народів, зокрема й американців.

Зі всіх міфів про сонце, котрі дійшли до нас, найбільший інтерес представляють міфи індіанців Північної Америки через неординарність легенд та їх різноманітність.

У «Міфах первісної Америки» Джеремі Кертіна представлено один із найцікавіших міфів про створення сонця, так званий солярний міф. Детально розглянемо цей міф, оскільки він вважається одним із найкращих переказів про сонце.

Міф розповідає про намір злого, кровожерливого старого на ім’я Сас (*Sas* мовою індіанців вінту означає «сонце») вбити свого зятя Тулчухерріса (Tulchuherris). Після багатьох невдалих спроб здійснити свій злочинний задум, він запропонував змагання в згинанні сосен: старий був упевнений, що, змусивши свого зятя забратися на верхівку високого дерева, він зможе пригнути сосну низько до землі і, відпустивши її, раптово закинути свого ворога на

небо і тим самим знищити його. Однак у Тулчухерріса був захований у волоссі мудрий захисник – маленький дух на ім'я Вінішуйат (Winishuyat), який попередив його про небезпеку і допоміг йому зробити так, щоб підступний задум тестя обернувся проти нього самого [7, 15].

Фрагмент із міфу: *He [Tulchuherris] rose in the night, turned toward Sas, and said: "Whu, whu, whu, I want you Sas to sleep soundly". Then he reached his right hand toward the west, toward his great-grandmother's, and a stick came into it. He carved and painted the stick beautifully, red and black, and made a fire-drill. Then he reached his left hand toward the east, and wood for a mokos [arrow straightener] came into it. He made the mokos, and asked the fox dog for a fox-skin. The fox gave it. Of this he made a headband, and painted it red. All these things he put into his quiver. "We are ready", said Tulchuherris. "Now, Daylight, I wish you to come right away". Daylight came. Sas rose, and soon after they started for the tree. "My son-in-law, I will go first", said Sas, and he climbed the tree. Go higher, " Whu, whu, whu, I want you Sas to sleep soundly". Then he reached his right hand toward the west, toward his great-grandmother's, and a stick came into it. He carved and painted the stick beautifully, red and black, and made a fire-drill. Then he reached his left hand toward the east, and wood for a mokos [arrow straightener] came into it. He made the mokos, and asked the fox dog for a fox-skin. The fox gave it. Of this he made a headband, and painted it red. All these things he put into his quiver. "We are ready", said Tulchuherris. "Now, Daylight, I wish you to come right away". Daylight came. Sas rose, and soon after they started for the tree. "My son-in-law, I will go first", said Sas, and he climbed the tree. "Go higher" [11].*

Основний зміст міфу полягає не в поєдинку між Сасом і Тулчухеррісом, а в тому, що завдяки Тулчухеррісу з'явилися такі небесні світила, як Сонце та Місяць: *"My father-in-law, you are split. You are two. The larger part of you will be Sas (the Sun), the smaller part Chanah (the Moon), the white one, and this division is what you have needed for a long time, but no one had the strength to divide you. You are in a good state now. You, Chanah, will grow old quickly and die, then you will come to life, and be young again. You will be always like that in this world. Sas, you will travel west all the time, travel every day without missing a day. You will travel day after day without resting. You will see all things in the world, as they live and die. My father-in-law, take this too from me". Tulchuherris then threw up to Sas a quiver made of porcupine skin. "I will take it", said Sas, "and I will carry it always". Then Tulchuherris gave Chanah the quartz head-band, and said: "Wear it around your head always, so that when you travel in the night you will be seen by all people" [11].*

У міфі також зазначено, що Сас пов'язав лисячу шкуру навколо голови і прив'язав мокоса навскоси на лоб. Паличку для добування вогню він закріпив у волоссі ззаду. Потім Тулчухерріс підкинув вгору дві червоні ягоди, сказавши: *"Take these and make red cheeks on each side of your face, so that when you rise in the morning, you will be bright and make everything bright" [11].* Тобто, коли вранці сонце вставатиме, воно повинно бути достатньо яскравим, щоб освітлювати усе навколо себе.

Далі Сас пішов в Олелпанті, де жив його батько Олелбіс (Olelbis), і там знайшов чудову і дуже велику парну. Тим часом Олелбіс спав, нічого не знаючи про гостя, проте під ранок його раптово злякав і розбудив шум. Він прокинувся і побачив когось біля себе, проте відразу зрозумів, хто це був. Сас повернувся до нього і сказав: *"My father, I am split. I thought myself the strongest person in the world, but I am not; Tulchuherris is the strongest". "Well, my son, Sas", said Olelbis, "where do you wish to be? and how do you wish to live?" "I am come to ask you", replied Sas. "Well," answered Olelbis, "you must travel all the time, and it is better that you go from east to west. If you go northward and travel southward, I don't think that would be well. If you go west and travel eastward, I don't think that will be well either. If you go south and travel northward, I don't think that will be right. I think that the best is which Tulchuherris told you. He told you to go east, and travel to the west. He said, there is a hot place in the east that you must go into and get hot before you start every morning. I will show you the road from east to west. In a place right south of this is a very big tree, a tobacco tree, just half-way between east and west. When you come from the*

east, sit down in the shade of the tree, rest a few minutes, and go on. Never forget your porcupine quiver or other ornaments when you travel. [...] Go to the east. Go to the hot place every morning. There is always a fire in it. Take a white oak staff, thrust the end of it into the fire till it is one glowing coal. When you travel westward, carry this burning staff in your hand. In summer take a manzanita staff, put it in the fire, and burn the end. This staff will be red-hot all the day. Now you may go east and begin. You will travel all the time day by day without sleeping. All living things will see you with your blowing staff. You will see everything in the world, but you will be always alone. No one can ever keep you company or travel with you. I am your father, and you are my son, but I could not let you stay with me” [11].

Наведений міф свідчить про високий рівень символічності його основних образів і вказує на те, що розуміння образу Сонця як небесного світила збігається з реальним баченням та усвідомленням його як невід’ємної частини навколишнього середовища. Щодо особливих характеристик небесного світила, то із зазначених прикладів бачимо, що Сонце – це жива істота чоловічого роду, наділена певними зовнішніми ознаками: голова, пов’язана лисячою шкурою, яка робить його видимим на світанку, а також яскраві червоні щоки. Сонце весь час мандрує: день за днем, без сну. Його всі бачать і воно всіх бачить, але воно завжди самотнє, і ніхто і ніколи не зможе подорожувати з ним.

Найбільш яскравим і найменш осмисленим, попри існування великої кількості визначень та інтерпретацій, є центральне поняття, пов’язане з вивченням мови символів. Кожен символ – окрема ланка у нескінченному ланцюжку відповідностей всединого універсуму, відповідностей, які відкриті підсвідомості (наприклад, у фольклорі й сфері художньої творчості) і які, хоч і відіграють значну роль у нашому бутті, але майже не фіксуються свідомістю у повсякденному житті. Як зауважує Д. Купер, символіка – це інструмент пізнання, а також прадавній фундаментальний спосіб вираження реальності, здатний розкрити її різні аспекти, недосяжні для інших засобів, завдяки чому символізм може привести до прямого осмислення реальності. Символ не можна штучно створити. Він виходить за межі індивідуального в універсальне і є іманентним життю духа. Символ – це не лише еквівалент чогось, він містить у собі великі можливості та дозволяє сприйняти фундаментальний зв’язок різних форм і виявів будь-якого феномена. Символіка лежить в основі людського розуму, тому жодним чином не можна її ігнорувати [3, 5–7]. Спроби визначити символ корелюють із уявленнями про аксіоми мовної сигніфікації О. Лосєва [4, 89], відповідно до яких мовноконцептуальна система етносу виникає в результаті подвійного викривлення дійсності, у зв’язку з цим з’являється знакова система, що служить для орієнтації людини як представника етносу у світі, і є досить умовним конструктором.

З іншого боку, символ виступає знаковою фіксацією міфу, тобто репрезентує міфічне, проте виходить за часові рамки. «Усяка символізація – а вся наука і все мистецтво є символізацією – це спроба втекти від часу. Усі символи узагальнюють, викликають відсутнє, служать інструментами, дозволяють нам контролювати наші пересування річкою часу, і тому вони є спробами контролювати час. Але якщо наука намагається бути істиною про події у всі часи, то й мистецтво прагне бути подією у всі часи» [9, 223].

Міф є системою з іманентними його феноменальному статусу законами організації, зумовленими своєрідною логікою (ігноруванням причинно-наслідкових відношень і закону виключеного третього, керованістю логікою бриколажу, своєрідним розподілом хронотопу і т. ін.), яка не збігається з логікою профанного світу. І оскільки міф організований за осями синтагматики і парадигматики, то символічне значення, як провідне серед міфопоетичних, резонує за обома осями та породжує синтагмо-парадигматично організовані ряди символів, які унаочнюють, опредмечують міф і репрезентують його конкретними образами. При такому підході символи є смислоформами образно-предметної маніфестації міфу.

Міфи певного етносу всеохоплюючі, проте відомо чимало вдалих спроб охопити тлумаченнями енциклопедичного типу цілісні міфи, а не лише міфи окремого етносу [1], або

кількох етносів, поєднаних століттями спільної історії чи близьких територіально [8]. Такими, наприклад, є енциклопедичний словник «Мифы народов мира» [6], або Біблійні енциклопедичні словники [2]. Важливими реферативними працями є словники символів [3], присвячені опису не всього міфу, а лише його важливих фрагментів. Але й вони переважно є словниками енциклопедичного типу, тобто словниками-довідниками, у яких пояснюється не слова, а предмети, особи, явища, поняття міфічного світу.

Міфологічні та символічні словники, зазначені вище, містять певні відомості про значення слова, проте головна їхня мета – описати зовнішній вигляд предмета, створіння чи явища, особливості їхньої поведінки, історію виникнення, ціннісно-обрядове навантаження.

У словнику символів “A Dictionary of Symbols”, упорядкованого Дж. Кірлотом (J. E. Cirlot), знаходимо таку дефініцію-пояснення символу Сонця: “In theogony, the Sun represents the moment (surpassing all others in the succession of celestial dynasties) when the *heroic principle shines at its brightest*. Thus, after *Uranus, Saturn and Jupiter*, comes *Helios Apollo*. On occasion, the Sun appears as the direct son and heir of the *god of heaven*, and Krappe notes that he inherits one of the most notable and moral of the attributes of this deity: *he sees all* and, in consequence, *knows all*. In India, as *Surya*, it is the *eye of Varuna*; in Persia, it is the *eye of Ahuramazda*; in Greece, as *Helios*, the *eye of Zeus (or of Uranus)*; in Egypt it is the *eye of Ra*, and in Islam, *of Allah*. With his “youthful” and filial characteristic, the Sun is associated with the hero, as opposed to the father, who connotes the heavens, although the two (sun and sky) are sometimes equated” [10, 302]. Тут ми спостерігаємо позитивні характеристики небесного світила, образ героя – “god of heaven”, котрий возвеличується: “he sees all, knows all”.

Наступна дефініція символу Сонця ототожнюється з дев'ятнадцятою картою колоди Таро, адже саме на ній зображене сонце. Ця карта в колоді Таро – одна з найбільш сприятливих. Традиційна її назва – «Сонце», проте іноді трапляється й «Повелитель світового вогню»: “The nineteenth enigma of the Tarot pack. The allegory shows the disk of the astral king surrounded by alternating straight and flamelike rays, golden and red, symbolizing the twofold activity of the Sun in giving out warmth and light. Beneath the Sun, from which a golden spray is falling, are a young couple in a green field, and in the background there is a wall. This couple symbolizes the Gemini under the beneficial influence of spiritual light. The Sun is the astral body of immutable constancy, and hence it reveals the reality of things – not their changing aspects as the Moon does. It is related to purification and tribulation, the sole purpose of which is to render transparent the opaque crust of the senses so that they may perceive the higher truths. But the Sun, apart from providing light and heat, is the source of supreme riches, and this is symbolized, in the allegory, by the golden drops which, as in the myth of Danae, rain down upon the human couple. On the positive side, this enigma symbolizes glory, spirituality and illumination. On the negative side, it stands for vanity or an idealism incompatible with reality” [10, 304].

Усі значення символу мають здатність демонструвати логіку конкретного, а у структурі міфа зміст завжди виражений логікою абстрактного. За логікою абстрактного кожна конкретна сутність-компонент символічного ряду, своєю чергою, виступає символом кількох абстрактних сутностей: наприклад, сонце символізує не лише плодючість, але й життя, добро, радість, красу, мудрість. «Сонце – символ вищої космічної сили; всевидяще божество, серце космосу, центр буття й інтуїтивного знання “розум світу”, око світу й око дня» [3, 310].

Цікавими є зображення Сонця у різноманітних емблемах і символах, наприклад, в одній із церков у Новій Англії в орнаменті стін біля вівтаря можна побачити символи, котрі уособлюють древні поклоніння і возвеличення Сонця. Посередині цього символу знаходиться диск, обрамлений виступаючими променями, а в центрі – символ імені Христа. Графічно цей символ виглядає так:

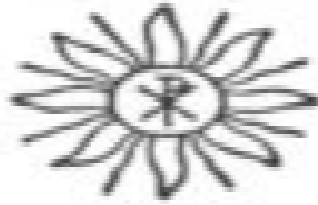

Рис. 1. Символ, який втілює древні возвеличення Сонця [7, 215].

Отже, міфологічні та символічні уявлення про Сонце представляють його як джерело світла, тепла, центр космосу, всесвіту чи буття, а також могутнє божество, здатне творити життя.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Здійснений аналіз символічної та міфологічної репрезентації сонця свідчить про те, що для носіїв англійської мови SUN – це не просто небесне світило, а основа буття, центр матеріального та духовного життя. У подальших розвідках прослідкуємо репрезентацію та розуміння концепту SUN у художньому дискурсі англійської художньої літератури та простежимо спільне та відмінне між міфічним і реальним.

Джерела та література

1. Войтович В. М. Українська міфологія / В. М. Войтович. – 2-е вид. – К. : Либідь. 2005. – 662 с.
2. Библиейская энциклопедия : в 2 т. : [репр. воспроизведение изд. 1891 г. / сост. архим. Никифор]. – М. : NB-press, Центурион, АПС. – Т. 1. – 902 с.
3. Купер Дж. Энциклопедия символов / Дж. Купер. – М. : Золотой век, 1995. – 401 с.
4. Лосев А. Ф. Знак. Символ. Миф : труды по языкознанию / А. Ф. Лосев. – М. : Изд-во Моск. ун-та, 1982. – 478 с.
5. Мазиев Ю. М. Мифология политического дискурса в современном информационном пространстве / Ю. М. Мазиев, С. В. Сарафанникова // Язык, коммуникация и социальная среда : межвуз. сб. науч. тр. – Воронеж : ВГТУ, 2001. – Вып. 1. – С. 75–83.
6. Мифы народов мира : энциклопедия : в 2 т. Т. 2 / гл. ред. С. А. Токарев. – М. : Сов. энцикл., 1992. – 719 с.
7. Олкотт У. Т. Мифы о солнце / У. Т. Олкотт ; пер. с англ. Н. Ю. Жиловой. – М. : ЗАО Центрполиграф, 2013. – 221 с.
8. Славянские древности : этнолингвистический словарь : в 5 т. / под ред. Н. И. Толстого. – М. : Междунар. отношения, 1995–2009. – Т. 1–4.
9. Фаулз Дж. Аристос / Джон Фаулз ; под общ. ред. В. Мельник ; пер. с англ. – Вінниця : Тезис, 2003. – 335 с.
10. A Dictionary of Symbols / by J. E. Cirlot ; translated from the spanish by Jack Sage. – London : Routledge & Kegan Paul, 1962. – 400 p.
11. Olcott W. T. Sun Lore of All Ages [Electronic resource] / William Tyler Olcott. – N. Y. and London : G. P. Putnam's Sons, [1914]. – Access mode : SunLoreofAllAgesbyWilliamTylerOlcott.pdf

References

1. Voitovych, Valerii. 2005. *Ukrainska Mifolohiia*. Kyiv: Lybid.
2. Nikifor, Arkhimandrit. 1991. *Bibleiskaia Entsiklopediia v 2 Tomakh*. Moskva: NB-press, Tsenturion, APS.
3. Kuper, Dzh. 1995. *Entsyklopediia Simvolov*. Moskva: Zolotoi Vek.
4. Losev, A. F. 1982. *Znak. Simvol. Mif*. Moskva: Moskovskii Universitet.
5. Maziiev, Yu. M., and Sarafannikova, S. V. 2001. "Mifologiiia Politicheskogo Diskursa v Sovremennom Informatsyonnom Prostranstve". *Yazyk, Kommunikatsiia i Sothyalnaia Sreda* 1: 75–83. Voronezh: VGTU.
6. Tokariev, S. A., et al. 1992. *Mify Narodov Mira: Entsiklopediia v 2 Tomakh. Tom 2*. Moskva: Sovetskaia Entsiklopediia.
7. Olkot, U. T. 2013. *Mify o Solntse*. Translated by Zhylova, N. Yu. Moskva: ЗАО Tsyntropoligraf.
8. Tolstoi, N. I., ed. 1995–2009. *Slavianskiiie Drevnosti: Etmolingvisticheski Slovar v 5 Tomakh*. Moskva: Mezhdunarodnyie Otnosheniia.
9. Faulz, Dzh. 2003. *Aristos*. Translated from the English. Vinnitsa: Tezis.

10. Cirlot, J. E. 1962. *A Dictionary of Symbols*. Translated from the spanish by Jack Sage. London: Routledge & Kegan Paul.

11. Olcott, William Tyler. 1914. *Sun Lore of All Ages*. New York and London: G. P. Putnam's Sons. [SunLoreofAllAgesbyWilliamTylerOlcott.pdf](#)

Розвод Элина. Мифологическое и символическое значения концепта SUN как основная форма выражения социокультурного бытия американского этноса. Рассмотрен ряд подходов к определению и выражению мифологического и символического значения концепта SUN и установлению символических характеристик мифологема в языковой картине носителей английского языка. Каждому лингвокультурному сообществу присущи определенные представления о мире, которые существуют в форме коллективных представлений, передающихся из поколения в поколение в виде мифов, архетипов, символов и стереотипов поведения. Все указанные понятия соотносятся с мифологической картиной мира теми базовыми понятиями, представлениями о мире, которые являются общими для носителей данного языка и которые служат основой их культурной идентичности. Миф не является какой-то отдельной частью жизни человека – им пронизана каждая сфера человеческой жизни, а больше всего – культура. Символы характеризуются культурной памятью, которая происходит еще с тех времен, когда для человека первичной была мифологическая концептуализация мира. Соответственно, такие мифологические символы становятся ключевыми чертами каждой картины мира и характеризует ее определенным образом. В отличие от концепта в его традиционном понимании, мифологические концепты (мифологема) составляют определенные размытые знания, то есть нечеткие представления о мире. Мифологема также достаточно нестабильны: на протяжении своего существования они могут создаваться, трансформироваться, а иногда исчезать в зависимости от культурно-исторических условий и среды, в которой они существуют. Мифологема могут принадлежать культуре вообще и отражать общую специфику мифологического мышления, которая сохранилась в современном обществе благодаря взаимовлияниям культур и стереотипному отражению ирреального у всех народов.

Ключевые слова: миф, мифологема, символ, этнос, репрезентация, национальная картина мира.

Rozvod Elina. Mythological and Symbolic Significance of the Concept SUN as the Main Form of Sociocultural Expression of Being of the American Ethnos. The article considers a number of approaches to the definition and expression of the mythological significance of the concept SUN and establishment of the symbolic features of mythologeme in the linguistic map of the world used by the native speakers of English. Each linguocultural community has some worldviews which exist in the form of collective representations which are passed from generation to generation in the form of myths, archetypes, symbols and certain patterns of behavior. All these concepts are related to the mythological picture of the world that contains the basic concepts common to the native speakers of English and which are the foundation of their cultural identity and existence. Myth is not a separate part of life – it goes through every sphere of the human life, and most of all – a national culture. Symbols are characterized by the cultural memory, which comes from the time when a mythological conceptualization of the world was basic for a person. Accordingly, these mythological features are the key features of each linguistic picture of the world. Unlike the concept in the traditional sense, mythological concepts (myths) reflect the vague knowledge about the mythological conceptualization of the world and worldviews. Myths are also quite unstable: during their existence, they can be created, transformed, and sometimes disappear, depending on the cultural and historical context and environment in which they exist. Myths may be a part of the general culture and reflect the overall specificity of mythological thinking which is preserved in the ethnic community.

Key words : myth, mythology, symbol, ethnos, representation, national linguistic mapping of the world.